

אשרי הוא מי שיורש נשמה
מפסא הכבוד הכלול מעשרה
התקונים הללו, ועושה אותה
פסא ליהו"ה, שהשם של יהו"ה
שהוא בדרך אצילות, לתקן לו
האדם פסא לנשמתו, שפך
פרשוהו הקדמונים, כל הנשמות
גזורות מפסא הכבוד, ושם שורה
השכינה העליונה, ואין ה' בלי
י, ומשום כך פי יד על פס י"ה.
ו' שורה במטטרו"ן, וזהו רוח
השכלי שהוא אצילות, ה' שורה
באופן, וזו נפש השכלית בדרך
אצילות, שיש נשמה ורוח ונפש
שכלית ולא בדרך אצילות, אלא
נאמר בהן גזורות, והם פסא
ומלאך ואופן, אשריהם ישראל
שמעלים ההכלים של התפלות
בהם אל האותיות של הקדוש
ברוך הוא והשכינה העליונה
והתחתונה, ומשום זה יש הכל
אשר נעשה על הארץ, ויש הכל
של רשעים, שהם הכלים של
שקר, ונוטלים אותם מלאכי
חבלה, ונוטעים בהם רקיעים
וארצות של שקר, ועליהם נאמר
הכל המה מעשה תעתעים. קמו
כלם והשתטחו לפניו, ואמרו,
אלו לא באנו לעולם אלא לשמע
(את זה - די).

גזרות אשר על ראשה, והן י"ה
יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, והשבע
כפולות בג"ד כפר"ת הם לבושים
להם, וכלם עולים מהלב לפה,
שבעה הכלים עולים, שבעה
יורדים להשקות אותם, ומשום
זה שבעה ושבעה מוצקות,
שלשה הם גנוזים למעלה,
שהלבושים שלהם אמ"ש, שהם
אש מים רוח, הרי הם עשרה
שעולים משלשים ושתים
נתיבות, וינגדם הם עשר
אמירות, ושלשים ושנים אלהים של בראשית - הרי ארבעים ושתים. מהלב יוצאת אש, מכנפי
הראה - רוח, מן המים - מים, והרוח אחוזה במים ואש ונעשה קול. כשאוחז במים נאמר בו

דברס"יא, ו' (מלכים א' יט) שש מעלות לכפא, וזבאה איהו מאן
דירית נשמתא מברס"יא יקרא, כלילא מעשר תקונין אלין, ועבד
לה ברס"יא ליהו"ה, דשמא דיהו"ה דאיהו בארע אצילות, לתקנא
ליה בורס"יא בר נש לנשמתיה, דהכי אוקמוהו קדמאין, כל הנשמות
גזורות מפסא הכבוד, ותמן שריא שכינתא עלאה, ולית ה' בלא
י, ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על פס י"ה.

ו' שריא במטטרו"ן, ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות, ה'
שריא באופן, ודא נפש השכלית בארע אצילותא, דאית נשמה
ורוח ונפש שכלית ולא בארע אצילות, אלא אתמר בהן גזורות,
ואינון כפא ומלאך ואופן, וזבאין אינון ישראל דסלקין הכלים
דצלותין בהון, לגבי אתונון דקודשא בריך הוא ושכינתא עלאה
ותתאה, ובגין דא (קהלת ה' יד) יש הכל אשר נעשה על הארץ,
ויש הכל דרשיעא, דאינון הכלים דשקרא, ונטלין לון מלאכי
חבלה, ונטעין בהון רקיעין וארעין דשקרא, ועליהו אתמר (ירמיה
י טו) הכל המה מעשה תעתועים, (כאן חסר), קמו כלם ואשתטחו
קמיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דא (די).

(זכריה ד) לגזרות אשר על ראשה, ואינון י"ה יו"ד
ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, ואינון שבע כפולות
בג"ד כפר"ת (דף קד ע"ב) לבושין לון, וכלהו
סלקין מלבא לפומא, שבע הכלים סלקין,
שבע נחתין לאשקאה לון, ובגין דא (זכריה
ד) שבעה ושבעה מוצקות, תלת אינון גניזין
לעילא, דלבושין דלהון אמ"ש, דאינון אש
מים רוח, הא אינון עשר דסלקין מל"ב
נתיבות, ואינון לקבליהו עשר אמירן, ול"ב
אלהי"ם דבראשית, הא מ"ב, מלבא נפיק
אשא, מכנפי ריאה רוחא, ממוחא מ"א, ורוחא
אחיד במ"א ואשא ואתעבד קול, בד אחיד
במ"א אתמר ביה (תהלים כט ג) קול יהו"ה על
המים, בד אחיד באשא אתמר ביה (שם) קול